



Raad van de  
Europese Unie

Brussel, 10 februari 2022  
(OR. en)

6156/22

EF 45  
ECOFIN 110  
DELECT 22

### BEGELEIDENDE NOTA

---

van: de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur

ingekomen: 10 februari 2022

aan: de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie

---

nr. Comdoc.: C(2022) 722 final

---

Betreft: GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE van 10.2.2022 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie ter aanvulling van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot het liquiditeitsdekkingsvereiste voor kredietinstellingen

---

Hierbij gaat voor de delegaties document C(2022) 722 final.

Bijlage: C(2022) 722 final



Brussel, 10.2.2022  
C(2022) 722 final

**GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE**

**van 10.2.2022**

**tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie ter  
aanvulling van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad  
met betrekking tot het liquiditeitsdekkingsvereiste voor kredietinstellingen**

(Voor de EER relevante tekst)

## TOELICHTING

### **1. ACHTERGROND VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING**

#### **1.1. Achtergrond van de wijzigingen in de gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste**

Bij Richtlijn (EU) 2019/2162<sup>1</sup> (de richtlijn gedekte obligaties, in het Engels “Covered Bond Directive” of afgekort “CBD”), bekendgemaakt op 27 november 2019, is een gemeenschappelijk kader vastgesteld voor gedekte obligaties die in de Unie worden uitgegeven. Tot de in de CBD vastgestelde minimumverplichtingen behoren enkele liquiditeitsvereisten die specifiek zijn voor gedekte obligaties en die gekoppeld moeten worden aan de reeds bestaande liquiditeitsvereisten in Verordening (EU) nr. 575/2013<sup>2</sup> (de verordening kapitaalvereisten of VKV) en in Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61<sup>3</sup> (de gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste) van de Commissie.

De gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste is van toepassing op alle kredietinstellingen, met inbegrip van die welke gedekte obligaties uitgeven. Voor dergelijke kredietinstellingen geldt momenteel het liquiditeitsdekkingsvereiste voor een periode van 30 kalenderdagen. Overeenkomstig het liquiditeitsdekkingsvereiste moet een uitgevende instelling van gedekte obligaties ervoor zorgen dat zij over voldoende liquide activa beschikt om de netto liquiditeitsuitstromen te dekken, met inbegrip van die welke voortvloeien uit het programma van gedekte obligaties.

Tegelijkertijd moeten kredietinstellingen die gedekte obligaties uitgeven op grond van de CBD steeds een liquiditeitsbuffer (“liquiditeitsbuffer van de dekkingspool”) aanhouden die is samengesteld uit liquide activa om de netto liquiditeitsuitstromen van hun programma’s voor gedekte obligaties te dekken gedurende een periode van 180 dagen.

De door de CBD vastgestelde liquiditeitsbuffer van de dekkingspool omvat activa die alle voorwaarden vervullen om op grond van de gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste als liquide activa te worden erkend, behalve één: voor activa in de liquiditeitsbuffer van de dekkingspool geldt de afzonderingsverplichting van artikel 12 van de CBD. Deze afgezonderde activa vallen wettelijk buiten het bereik van andere crediteuren dan beleggers in gedekte obligaties. De toepassing van de afzonderingsverplichting is een essentieel onderdeel van de CBD om beleggers in gedekte obligaties een hoog beschermingsniveau te bieden. Het dupliceert echter de liquiditeitsvereisten waaraan uitgevende instellingen van gedekte obligaties moeten voldoen, aangezien er tegelijkertijd twee afzonderlijke liquiditeitsbuffers met vergelijkbare liquide activa moeten worden aangehouden. Met name gedurende de eerste 30 dagen overlappen de twee liquiditeitsvereisten elkaar.

Om ervoor te zorgen dat de lidstaten die overlapping kunnen aanpakken, biedt de CBD de lidstaten de mogelijkheid om een ontheffing van het specifieke liquiditeitsbuffervereiste van

---

<sup>1</sup> Richtlijn (EU) 2019/2162 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende de uitgifte van gedekte obligaties en het toezicht op gedekte obligaties en tot wijziging van de Richtlijnen 2009/65/EG en 2014/59/EU (PB L 328 van 18.12.2019, blz. 29).

<sup>2</sup> Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

<sup>3</sup> Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie van 10 oktober 2014 ter aanvulling van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot het liquiditeitsdekkingsvereiste voor kredietinstellingen (PB L 11 van 17.1.2015, blz. 1).

de dekkingspool te verlenen voor de periode waarin de kredietinstelling die gedekte obligaties uitgeeft aan andere liquiditeitsvereisten uit hoofde van het Unierecht voldoet. Deze bepaling van de CBD biedt voorts de mogelijkheid om zowel de liquiditeitsvereisten van de dekkingspool als die in het kader van het liquiditeitsdekkingsvereiste beter af te bakenen.

Vanuit prudentieel oogpunt zou het niet verantwoord zijn de bovengenoemde ontheffing uit te oefenen om verdubbeling te voorkomen, omdat hierdoor, na de afzondering van de activa van de kredietinstelling in stressscenario's, de voor de eigen betalingsverplichtingen bestemde liquide activa in de dekkingspool zouden afnemen. De reden hiervoor is dat liquide activa die aan het algemene liquiditeitsdekkingsvereiste voldoen per definitie onbezwaard zijn, hetgeen betekent dat zij voor de kredietinstelling vrij beschikbaar zijn. Liquide activa die in overeenstemming met het liquiditeitsbuffervereiste van de dekkingspool in de CBD worden aangehouden, zijn bezwaard door de verplichte afzondering van activa in die richtlijn, wat betekent dat zij buiten het bereik vallen van de beleggers in andere passiva van de kredietinstelling dan gedekte obligaties.

De meest haalbare manier om de overlapping weg te nemen, en toch de prudentiële robuustheid te behouden, zou erin bestaan kredietinstellingen toe te staan liquide activa die als onderdeel van de liquiditeitsbuffer van de dekkingspool worden aangehouden, als onbezwaard te behandelen tot het bedrag van de netto liquiditeitsuitstromen uit het bijbehorende programma van gedekte obligaties. Dit is de eerste en belangrijkste voorgestelde wijziging (het nieuwe lid 2 bis in artikel 7 van de gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste). Op die manier zou het probleem van dubbeltelling worden opgelost als liquide activa in de dekkingspool die voldoen aan alle kwalitatieve criteria van de gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste (met inbegrip van de monetisatietest van artikel 8, lid 4, van de gedelegeerde verordening; de voorgestelde wijziging zou kredietinstellingen in staat stellen de monetisatietest uit te voeren met activa die buiten de liquiditeitsbuffer van de dekkingspool worden aangehouden, zolang die activa voldoende representatief zijn voor de in die buffer aangehouden activa) zowel in de liquiditeitsbuffer van de dekkingspool als in de liquiditeitsbuffer voor de liquiditeitsdekkingsvereiste kunnen worden meegeteld.

Voor de toepassing van de liquiditeitsbuffer voor het liquiditeitsdekkingsvereiste zou de erkenning niettemin beperkt blijven tot het bedrag aan liquide activa in de dekkingspool dat nodig is ter dekking van de netto liquiditeitsuitstromen die voortvloeien uit het programma van gedekte obligaties in verband met deze dekkingspool. Deze beperking zou ervoor zorgen dat de liquiditeitsdekkingsratio van uitgevende instellingen van gedekte obligaties niet kunstmatig wordt verbeterd door een onterechte erkenning van liquide activa die in de dekkingspool worden aangehouden, en zou met name voorkomen dat bepaalde liquide activa in de dekkingspool in aanmerking worden genomen voor de berekening van de liquiditeitsdekkingsratio, ondanks het feit dat zij afgezonderd zijn en dus niet beschikbaar zijn om andere uitstromen te dekken dan die welke uit de dekkingspool voortvloeien.

Een aanvullende wijziging zou ook nodig zijn om ervoor te zorgen dat bepaalde prudentieel verantwoorde nationale modellen voor de uitgifte van gedekte obligaties opnieuw aan het liquiditeitsdekkingsvereiste voldoen. Hoewel deze nationale modellen voor de uitgifte van gedekte obligaties qua hoofdkenmerken voldoen aan de vereisten van de CBD (bv. regels voor de bescherming van beleggers in gedekte obligaties), zouden zij voor de uitgifte van gedekte obligaties last hebben van een liquiditeitsdekkingsvereiste die structureel onder 100 % ligt en losstaat van de realiteit van hun liquiditeitsrisico. Om dit probleem aan te pakken, zou een aanvullende wijziging op een vanuit prudentieel oogpunt conservatievere wijze een herhaling vormen van de reeds bestaande bepalingen van Verordening (EU) nr. 575/2013 met betrekking tot de berekening van de nettostabielefinancieringsratio (NSFR),

op grond waarvan activa die als niet-verplichte overpanding verbonden zijn aan een uitgifte van gedekte obligaties als onbezwaarde activa kunnen worden beschouwd. Door de voorgestelde wijziging zou in de gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste dezelfde prudentiële behandeling mogelijk worden voor de activa die als niet-verplichte overpanding verbonden zijn, mits de instelling die gedekte obligaties uitgeeft, aan bepaalde kwalitatieve en kwantitatieve voorwaarden voldoet (niet opgelegd in het geval van de NSFR). De voorgestelde wijziging zou dus geen afbreuk doen aan de wettelijke bescherming van beleggers in gedekte obligaties, met name door het CBD, en evenmin het prudentiële liquiditeitsrisicoprofiel van de uitgevende instelling van gedekte obligaties verzwakken.

Bovendien heeft de voorgestelde wijziging van de gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste ook tot doel een aantal van de huidige bepalingen van de gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste te verduidelijken.

Ten eerste zouden de verwijzingen naar “gedekte leningstransacties” in artikel 28, lid 3, en in artikel 32, lid 3, punt b), en in artikel 32, lid 4, van de gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste worden vervangen door verwijzingen naar “effectenfinancieringstransacties”, een term die in artikel 4, lid 1, punt 139, van de VKV is gedefinieerd. Zo zou de tekst beter zijn afgestemd op de liquiditeitdekkingsnorm die op internationaal niveau is overeengekomen door het Bazels Comité voor banktoezicht.

Ten tweede zou in artikel 7, lid 4, punt g), van de gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste een verwijzing naar officiële exportkredietinstellingen worden opgenomen om een gelijke behandeling te waarborgen van effecten die zijn uitgegeven door exportkredietinstellingen die door de centrale overheid van een lidstaat zijn gegarandeerd, ongeacht de organisatiestructuur van de respectieve exportkredietinstellingen. Deze wijziging is in overeenstemming met de aanbevelingen in het verslag van de Europese Bankautoriteit (EBA) van 20 december 2013<sup>4</sup> overeenkomstig artikel 509, leden 3 en 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

Bovendien worden verscheidene aanvullende wijzigingen in de gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste voorgesteld om deze in overeenstemming te brengen met artikel 129 van de VKV, zoals gewijzigd bij Verordening (EU) 2019/2160<sup>5</sup> (deze laatste wijzigd de VKV wat betreft de wettelijke kapitaalvereisten voor blootstellingen in de vorm van gedekte obligaties en maakt dus samen met de CBD deel uit van het wetgevingskader voor gedekte obligaties) en met de CBD. Met name hebben sommige van de criteria van de artikelen 10, 11 en 12 van de gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste (waarin de criteria worden geformuleerd voor de behandeling van gedekte obligaties als respectievelijk activa van niveau 1, activa van niveau 2A en activa van niveau 2B) betrekking op (delen van) artikel 129 van de VKV. Zo werd vóór de vaststelling van de CBD de term “gedekte obligatie” gedefinieerd door te verwijzen naar artikel 129 van de VKV. Na de vaststelling en inwerkingtreding van de CBD lijkt een dergelijke verwijzing achterhaald, omdat alle gedekte obligaties die in de EU worden uitgegeven, aan de vereisten van de CBD moeten voldoen. Evenzo is het transparantievereiste, dat essentieel is voor de uitgifte van en transacties met gedekte obligaties, momenteel vervat in artikel 129, lid 7, van de VKV. Met

---

<sup>4</sup> Verslag van de EBA van 20 december 2013 over passende uniforme definities van liquide activa van uiterst hoge kwaliteit (extremely high quality liquid assets – extremely HQLA) en liquide activa van hoge kwaliteit (high quality liquid assets – HQLA) en over operationele vereisten voor liquide activa overeenkomstig artikel 509, leden 3 en 5, VKV.

<sup>5</sup> Verordening (EU) 2019/2160 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft blootstellingen in de vorm van gedekte obligaties (PB L 328 van 18.12.2019, blz. 1).

de invoering van de CBD wordt het onderwerp nu echter specifiek behandeld en omstandig uitgewerkt in artikel 14 van de CBD.

Het voorstel bevat daarom wijzigingen in de artikelen 10, 11 en 12 van de gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste om de bovengenoemde afstemming te waarborgen. De wetgevingsteksten zijn zodanig opgesteld dat wordt gewaarborgd dat gedekte obligaties die vóór 8 juli 2022 zijn uitgegeven en die voldoen aan de vereisten van artikel 52, lid 4, van Richtlijn 2009/65/EG<sup>6</sup>, in aanmerking blijven komen voor een gunstige liquiditeitsbehandeling.

#### 1.2. Effectbeoordeling

Aangezien de voorgestelde wijzigingen beperkt worden geacht qua effecten, wordt niet voorgesteld een gedetailleerde effectbeoordeling uit te voeren. De belangrijkste wijziging, die verband houdt met afbakening van de liquiditeitsvereisten in de CBD en de gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste, heeft een beperkt toepassingsgebied, d.w.z. zij is beperkt tot uitgevende instellingen van gedekte obligaties. Deze wijziging zou een correctie zijn van een kader dat ongeschikt wordt geacht voor de activiteiten met betrekking tot de uitgifte van gedekte obligaties.

### **2. RAADPLEGING VOORAFGAAND AAN DE AANNEMING VAN DE HANDELING**

De Commissie heeft de deskundigengroep banken, betalingen en verzekeringen geraadpleegd, die deskundigen van de lidstaten en vertegenwoordigers van het Europees Parlement, de Europese Bankautoriteit en de Europese Centrale Bank omvat.

### **3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING**

Gezien het beperkte aantal wijzigingen dat in de bestaande gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste wordt aangebracht, wordt voorgesteld de wijzigingen in de vorm van deze verordening aan te nemen in plaats van in de vorm van een nieuwe volledige tekst. Aldus zou de structuur van de oorspronkelijke gedelegeerde verordening liquiditeitsdekkingsvereiste behouden blijven. Overeenkomstig artikel 462 van de VKV blijft de Commissie voor onbepaalde tijd bevoegd om de gedelegeerde verordening te herzien.

---

<sup>6</sup> Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) (PB L 302 van 17.11.2009, blz. 32).

# GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 10.2.2022

## **tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie ter aanvulling van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot het liquiditeitsdekkingsvereiste voor kredietinstellingen**

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012<sup>1</sup>, en met name artikel 460,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61<sup>2</sup> moet worden gewijzigd om kredietinstellingen die gedekte obligaties uitgeven, beter in staat te stellen te voldoen aan enerzijds het algemene liquiditeitsdekkingsvereiste voor een stressperiode van 30 kalenderdagen als bedoeld in artikel 4, lid 1, van die gedelegeerde verordening, en anderzijds het in artikel 16 van Richtlijn (EU) 2019/2162 van het Europees Parlement en de Raad<sup>3</sup> neergelegde liquiditeitsbuffervereiste van de dekkingspool om liquide activa aan te houden ter dekking van de netto liquiditeitsuitstromen gedurende de volgende 180 dagen. Om een aantal van de bestaande regels te verduidelijken en de tekst van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 in overeenstemming te brengen met de definities in Verordening (EU) nr. 575/2013 en Richtlijn (EU) 2019/2162, zijn enkele aanvullende wijzigingen noodzakelijk gebleken.
- (2) Het algemene liquiditeitsdekkingsvereiste van artikel 4, lid 1, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 en het liquiditeitsbuffervereiste van de dekkingspool van artikel 16 van Richtlijn (EU) 2019/2162 leiden voor kredietinstellingen die gedekte obligaties uitgeven tot een verplichting om gedurende dezelfde periode van 30 kalenderdagen een bepaald bedrag aan liquide activa aan te houden. Kredietinstellingen mogen echter niet verplicht zijn dezelfde uitstroom met verschillende liquide activa gedurende dezelfde periode te dekken. Om deze overlapping aan te pakken, moet een nieuwe wijziging in het bezwaringscriterium in het kader van het algemene liquiditeitsdekkingsvereiste worden aangebracht. Deze wijziging zou, samen met de bepalingen die reeds zijn opgenomen in artikel 7 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 en nog steeds van toepassing zijn in het

<sup>1</sup> PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1.

<sup>2</sup> Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 van de Commissie van 10 oktober 2014 ter aanvulling van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot het liquiditeitsdekkingsvereiste voor kredietinstellingen (PB L 11 van 17.1.2015, blz. 1).

<sup>3</sup> Richtlijn (EU) 2019/2162 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende de uitgifte van gedekte obligaties en het overheidstoezicht op gedekte obligaties en tot wijziging van de Richtlijnen 2009/65/EG en 2014/59/EU (PB L 328 van 18.12.2019, blz. 29).

geval van afgezonderde activa van dekkingspools, betrekking hebben op situaties waarin afgezonderde activa voldoen aan de criteria om op prudentieel verantwoorde wijze als onbezwaard te worden erkend. Door deze nieuwe wijziging zouden liquide activa die als onderdeel van de liquiditeitsbuffer van de dekkingspool worden aangehouden, als onbezwaard worden behandeld tot het bedrag van de netto liquiditeitsuitstromen uit het bijbehorende programma van gedekte obligaties.

- (3) Daarnaast zijn in sommige lidstaten specifieke modellen voor de uitgifte van gedekte obligaties van toepassing, die worden gekenmerkt door specifieke wettelijke vereisten aan uitgevende instellingen van gedekte obligaties inzake beleggersbescherming die verder gaan dan die welke in Richtlijn (EU) 2019/2162 zijn opgenomen. Uitgevende instellingen van gedekte obligaties waarvoor dergelijke specifieke wettelijke vereisten gelden, verrichten soortgelijke activiteiten op het gebied van de uitgifte van gedekte obligaties als andere uitgevende instellingen van gedekte obligaties in de EU, en hebben bijgevolg een soortgelijk liquiditeitsrisicoprofiel. Zij bieden ook een hoge mate van bescherming aan uitgevende instellingen van gedekte obligaties, met name door een beroep te doen op niet-verplichte overpanding voor de uitgifte van hun programma's voor gedekte obligaties. Alle activa van deze uitgevende instellingen van gedekte obligaties zouden echter aan dekkingspools worden verbonden en dus als bezwaard worden beschouwd, waardoor ze niet beschikbaar zijn en niet in aanmerking komen voor de liquiditeitsbuffer voor de liquiditeitsdekkingsratio (LCR). Die situatie zou ertoe leiden dat uitgevende instellingen van gedekte obligaties hun in Verordening (EU) nr. 575/2013 en Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 vastgestelde LCR-vereiste overtreden en aldus een ongelijk speelveld creëren tussen uitgevende instellingen, hoewel zij een soortgelijk prudentieel profiel hebben. Om te voldoen aan de vereisten inzake verplichte en niet-verplichte overpanding met het oog op de uitgifte van een programma van gedekte obligaties, zijn deze uitgevende instellingen van gedekte obligaties operationeel beperkt tot de uitgifte van achtergestelde schuld. De algemene netto liquiditeitsuitstroom van deze uitgevende instellingen is hoger dan de netto liquiditeitsuitstroom als gevolg van de uitgegeven gedekte obligaties alleen. In dit verband moeten aanvullende wijzigingen worden aangebracht om in bepaalde specifieke en beperkte situaties de in de dekkingspool aangehouden activa als onbezwaard te kunnen aanmerken om te voldoen aan niet-verplichte vereisten inzake overpanding. Om ervoor te zorgen dat het in prudentieel opzicht solide is en in overeenstemming is met de LCR-vereisten wanneer meer activa die in een dekkingspool worden aangehouden als onbezwaard zouden worden aangemerkt, moeten uitgevende instellingen van gedekte obligaties aan verschillende voorwaarden voldoen. Met name kunnen alleen uitgevende instellingen van gedekte obligaties die uit hoofde van een wettelijk vereiste van nationaal recht verplicht zijn al hun activa aan de uitgifte van gedekte obligaties te binden, van deze bepaling profiteren tot het volume aan activa dat nodig is om te voldoen aan de totale netto liquiditeitsuitstroom van de uitgevende instelling van gedekte obligaties.
- (4) Bovendien is het noodzakelijk om monetisatieregels vast te stellen voor de beoordeling van liquide activa die in een liquiditeitsbuffer van een dekkingspool worden aangehouden.
- (5) Rekening houdend met de aanbevelingen van de Europese Bankautoriteit (EBA) in haar verslag van 20 december 2013<sup>4</sup>, opgesteld overeenkomstig artikel 509, leden 3

---

<sup>4</sup> Verslag van de EBA van 20 december 2013 over passende uniforme definities van liquide activa van uiterst hoge kwaliteit (extremely high quality liquid assets – extremely HQLA) en liquide activa van

en 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013, worden alle soorten obligaties die zijn uitgegeven of gegarandeerd door de centrale regeringen van de lidstaten en de centrale banken, alsook die welke zijn uitgegeven of gegarandeerd door multilaterale ontwikkelingsbanken en internationale organisaties, te worden aangemerkt als obligaties van niveau 1. In het EBA-verslag is een empirische en kwalitatieve analyse van de hoge of uiterst hoge liquiditeit en kredietkwaliteit van dergelijke obligaties uitgevoerd en in het verslag wordt geconcludeerd dat deze obligaties voldoen aan de Bazelse normen wat betreft hoge liquiditeit en kredietkwaliteit. Daarom moeten gedekte obligaties die door officiële exportkredietinstellingen zijn uitgegeven, ongeacht de organisatiestructuur van die instellingen, als “liquide activa” en bijgevolg als activa van niveau 1 worden aangemerkt.

- (6) Sommige bepalingen voor de preferentiële behandeling van blootstellingen in de vorm van gedekte obligaties in artikel 129 van Verordening (EU) nr. 575/2013 zijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2019/2160 van het Europees Parlement en de Raad<sup>5</sup>. Verwijzingen naar dat artikel in Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 moeten daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (7) Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (8) Deze verordening moet worden toegepast in samenhang met de bepalingen van nationaal recht tot omzetting van Richtlijn (EU) 2019/2162 en met Verordening (EU) nr. 575/2013, zoals gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2019/2160. Met het oog op de consistente toepassing van het nieuwe kader waarin de structurele kenmerken voor de uitgifte van gedekte obligaties en de gewijzigde vereisten voor preferentiële behandeling zijn vastgesteld, moet de datum van toepassing van deze verordening dezelfde zijn als de datum waarop de lidstaten de bepalingen van nationaal recht tot omzetting van Richtlijn (EU) 2019/2162 moeten toepassen, en als de datum van toepassing van Verordening (EU) 2019/2160,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

#### *Artikel 1*

Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/61 wordt als volgt gewijzigd:

- (1) In artikel 3 worden de volgende punten 13 tot en met 16 toegevoegd:
  - “13. “kapitaalmarktgerelateerde transactie”: een kapitaalmarktgerelateerde transactie zoals gedefinieerd in artikel 192, punt 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013;
  14. “programma van gedekte obligaties”: een programma van gedekte obligaties zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 2, van Richtlijn (EU) 2019/2162 van het Europees Parlement en de Raad\*;
  15. “dekkingspool (cover pool)”: een dekkingspool zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 3, van Richtlijn (EU) 2019/2162;

---

hoge kwaliteit (high quality liquid assets – HQLA) en over operationele vereisten voor liquide activa overeenkomstig artikel 509, leden 3 en 5, VKV.

<sup>5</sup> Verordening (EU) 2019/2160 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft blootstellingen in de vorm van gedekte obligaties (PB L 328 van 18.12.2019, blz. 1).

16. “liquiditeitsbuffer van de dekkingspool”: de liquiditeitsbuffer die is samengesteld uit als liquide beschouwde activa en als onderdeel van de dekkingspool worden aangehouden, overeenkomstig artikel 16 van Richtlijn (EU) 2019/2162.

---

\*Richtlijn (EU) 2019/2162 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende de uitgifte van gedekte obligaties en het overheidstoezicht op gedekte obligaties en tot wijziging van de Richtlijnen 2009/65/EG en 2014/59/EU (PB L 328 van 18.12.2019, blz. 29).”.

(2) Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

(a) de volgende leden 2 bis en 2 ter worden ingevoegd:

“2 bis. In afwijking van lid 2 worden liquide activa die als onderdeel van de liquiditeitsbuffer van de dekkingspool worden aangehouden, gedurende de in artikel 4 vastgestelde stressperiode van 30 kalenderdagen onbezwaard geacht, tot het bedrag van overeenkomstig titel III van deze verordening berekende netto liquiditeitsuitstromen die voortvloeien uit de daarmee verband houdende programma’s van gedekte obligaties, op voorwaarde dat die activa voldoen aan alle andere voorschriften van titel II van deze verordening.

2 ter. Indien liquide activa die in de liquiditeitsbuffer van de dekkingspool worden aangehouden, niet overeenkomstig lid 2 bis van dit artikel onbezwaard worden geacht, worden zij niettemin gedurende de in artikel 4 vastgestelde stressperiode van 30 kalenderdagen onbezwaard geacht, indien aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- (a) de uitgevende instelling van de gedekte obligatie is op grond van bepalingen van nationaal recht verplicht om al zijn activa aan de uitgiften van gedekte obligaties te verbinden;
- (b) de liquide activa worden als niet-verplichte overpanding aan een uitgifte van gedekte obligaties verbonden;
- (c) de liquide activa voldoen aan alle andere in titel II van deze verordening vastgestelde voorschriften;
- (d) het bedrag van de liquide activa die overeenkomstig dit lid onbezwaard worden geacht, is niet groter dan het totale bedrag van de overeenkomstig titel III van deze verordening berekende netto liquiditeitsuitstromen.”;

(b) lid 4 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt g) wordt vervangen door:

“g) een andere entiteit die een of meer van de in bijlage I bij Richtlijn 2013/36/EU vermelde activiteiten als hoofdbedrijf uitoefent.”;

ii) de volgende tweede alinea wordt toegevoegd:

“Voor de toepassing van dit artikel worden SSPE's en officiële exportkredietinstellingen in de lidstaten geacht niet onder de in punt g), eerste alinea, genoemde entiteiten te vallen.”;

(3) In artikel 8, lid 4, wordt de volgende derde alinea toegevoegd:

“Voor liquide activa die in een liquiditeitsbuffer van een dekkingspool worden aangehouden, wordt het in de eerste alinea vastgestelde vereiste geacht te zijn

vervuld wanneer de kredietinstelling regelmatig, en ten minste eenmaal per jaar, liquide activa verhandelt die een voldoende representatieve steekproef vormen van haar bezit van activa in de liquiditeitsbuffer van de dekkingspool zonder deel te hoeven uitmaken van die buffer.”.

(4) In artikel 10, lid 1, wordt punt f) als volgt gewijzigd:

(a) de punten i) en ii) worden vervangen door:

“i) het betreft gedekte obligaties als bedoeld in artikel 3, punt 1, van Richtlijn (EU) 2019/2162 of obligaties uitgegeven vóór 8 juli 2022 die voldoen aan de vereisten van artikel 52, lid 4, van Richtlijn 2009/65/EG zoals deze van toepassing waren op de datum waarop deze obligaties werden uitgegeven, waardoor zij in aanmerking komen voor preferentiële behandeling als gedekte obligaties tot het einde van hun looptijd;

ii) de blootstellingen aan instellingen in de dekkingspool voldoen aan de vereisten van artikel 129, lid 1, punt c), en artikel 129, lid 1 bis, van Verordening (EU) nr. 575/2013;”;

(b) punt iii) wordt geschrapt.

(5) In artikel 11 wordt lid 1 als volgt gewijzigd:

(a) punt c) wordt als volgt gewijzigd:

i) de punten i) en ii) worden vervangen door:

“i) het betreft gedekte obligaties als bedoeld in artikel 3, punt 1, van Richtlijn (EU) 2019/2162 of obligaties uitgegeven vóór 8 juli 2022 die voldoen aan de vereisten van artikel 52, lid 4, van Richtlijn 2009/65/EG zoals deze van toepassing waren op de datum waarop deze obligaties werden uitgegeven, waardoor zij in aanmerking komen voor preferentiële behandeling als gedekte obligaties tot het einde van hun looptijd;

ii) de blootstellingen aan instellingen in de dekkingspool voldoen aan de vereisten van artikel 129, lid 1, punt c), en artikel 129, lid 1 bis, van Verordening (EU) nr. 575/2013;”;

ii) punt iii) wordt geschrapt;

(b) in punt d), worden de punten iii), iv) en v) vervangen door:

“iii) de gedekte obligaties worden gedekt door een pool van activa van een of meer types als bedoeld in artikel 129, lid 1, punten b), d), f), en g), van Verordening (EU) nr. 575/2013. Wanneer de pool door onroerend goed gewaarborgde leningen bevat, moet worden voldaan aan de vereisten van artikel 6, lid 2, artikel 6, lid 3, punt a), en artikel 6, lid 5, van Richtlijn (EU) nr. 2019/2162;

iv) de blootstellingen aan instellingen in de dekkingspool voldoen aan de vereisten van artikel 129, lid 1, punt c), en artikel 129, lid 1 bis, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

v) de kredietinstelling die in de gedekte obligaties belegt, en de uitgevende instelling voldoen aan het transparantievereiste van artikel 14 van Richtlijn (EU) 2019/2162;”.

(6) In artikel 12, lid 1, wordt punt e) als volgt gewijzigd:

- (a) punt i) wordt vervangen door:
- “i) het betreft gedekte obligaties als bedoeld in artikel 3, punt 1, van Richtlijn (EU) 2019/2162 of obligaties uitgegeven vóór 8 juli 2022 die voldoen aan de vereisten van artikel 52, lid 4, van Richtlijn 2009/65/EG zoals deze van toepassing waren op de datum waarop deze obligaties werden uitgegeven, waardoor zij in aanmerking komen voor preferentiële behandeling als gedekte obligaties tot het einde van hun looptijd;”;
- (b) de punten ii) en iii) worden geschrapt.
- (7) In artikel 28 wordt lid 3 als volgt gewijzigd:
- (a) in de eerste alinea wordt de aanhef vervangen door:
- “Kredietinstellingen vermenigvuldigen verplichtingen die binnen dertig kalenderdagen vervallen en die voortvloeien uit effectenfinancieringstransacties of kapitaalmarktgerelateerde transacties:”;
- (b) in de tweede alinea wordt de eerste zin vervangen door:
- “In afwijking van de eerste alinea geldt dat indien de tegenpartij bij de effectenfinancieringstransacties of kapitaalmarktgerelateerde transactie de binnenlandse centrale bank van de kredietinstelling is, het uitstroombestand 0 % bedraagt.”;
- (c) de derde alinea wordt vervangen door:
- “In afwijking van de eerste alinea geldt dat voor effectenfinancieringstransacties of kapitaalmarktgerelateerde transacties die overeenkomstig die alinea een uitstroombestand van meer dan 25 % zouden vereisen, het uitstroombestand 25 % bedraagt wanneer de tegenpartij bij de transactie een in aanmerking komende tegenpartij is.”.
- (8) Artikel 32 wordt als volgt gewijzigd:
- (a) in lid 3, punt b), wordt de aanhef vervangen door:
- “b) gelden verschuldigd uit hoofde van effectenfinancieringstransacties en kapitaalmarktgerelateerde transacties met een resterende looptijd van niet meer dan 30 kalenderdagen worden vermenigvuldigd:”;
- (b) in lid 4 wordt de eerste zin vervangen door:
- “Lid 3, punt a), is niet van toepassing op gelden verschuldigd uit hoofde van effectenfinancieringstransacties en kapitaalmarktgerelateerde transacties die overeenkomstig titel II door liquide activa worden gedekt, als bedoeld in lid 3, punt b).”.

## *Artikel 2*

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing vanaf 8 juli 2022.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10.2.2022

*Voor de Commissie*  
*De voorzitter*  
*Ursula VON DER LEYEN*